

KRISZTUS MENNYBEMENETELÉRŐL

Nem az a célja, hogy száraz dogmákat nyomjon le a torkunkon, hanem az, hogy személyes, élő hitre vezessen.

A válasz, amit hitvalló őseink megfogalmaztak, három pontból áll. „Először, hogy ő a mennyben, Atyja színe előtt nekünk közbenjárónk.” Ezt talán nagyon nem is kell magyarázni, elég, ha Pál apostolt idézzük: „egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus” (1Tim 2:5). A feltámadás kapcsán is említettük: mi, reformátusok nem kulturális-történelmi okokból imádkozunk kizárólag Krisztushoz, hanem azért, mert komolyan vesszük a Bibliában kapott isteni tanítást. Az egészséges hit nem hagyatkozhat másra, csakis az élő Jézusra, aki visszajött a halálból, és felment a mennybe. Itt tegyünk egy megjegyzést: manapság sok teológus hirdeti, hogy a menny (és a pokol) nem konkrét hely, csupán valamiféle állapot. Jézus mennybemenetele a bizonyíték rá, hogy ez a tanítás hamis. Ő nem csupán állapotot váltott, hanem átment a mi világunkból egy másikba, ahová mi egyelőre nem láthatunk be. Lehet, hogy ez a materializmustól megfertőzött gondolkodásunknak szokatlanul hangzik, pedig földi körülmények között is létrehozható olyan hely, ahonnan mi látjuk a másikat, de ő nem lát minket. Megfelelően elhelyezett tükrök kérdése az egész. Ha pedig ezt mi ilyen egyszerűen meg tudjuk oldani saját kis világunkban, már nem is nehéz elképzelni, hogy Isten is tud hasonlót nagyobb méretekben.

Térjünk át a második mondatra: „Másodsor, hogy a mi testünk őbenne a mennyben van, hogy ez bizonyos záloga legyen annak, hogy ő mint a mi fejünk, minket, tagjait szintén fölvisz majd önmagához.” Jézus valóságos emberi testet vett magára, abban járt köztünk a Földön 2000 évvel ezelőtt, abban szenvedte el a halált, abban támadt fel, és azt a testet vitte fel a mennybe is. Arra utal tehát hitvallásunk, hogy Jézus révén az emberi test ott van Isten országában, ami garanciát jelent arra, hogy mindenki, aki hisz benne, egyszer ugyanúgy el fog jutni oda. Nálunk persze a test és a lélek újraegyesítése majd csak a történelem végén, az újjáteremtéskor történik meg, de abban biztosak lehetünk, hogy Isten a saját testünket adja majd újra nekünk. Ez egyben azt is jelenti, hogy

tévednek azok, akik azt hirdetik, hogy a Bibliából „kihúzták” a reinkarnációt tanító részeket. Ezzel szemben az igazság az, hogy a kérdéses apokrif „evangéliumok” évszázadokkal később keletkeztek, mint az Újszövetség iratai, ráadásul, mint láthattuk, magának a Bibliának a belső logikája zárja ki a lélekvándorlást. Egy test, egy lélek, egy élet. Másképp tényleg nem marad más, mint a végső belesüllyedés a nagy semmibe, ami azért valahogy nem olyan vonzó, mint Isten társaságában élni a mennyben.

„Harmadsor, hogy ő viszontzalogol az ő Szentlelkét küldi alá nekünk, akinek ereje által nem a földieket keressük, hanem az odafennvalókat, ahol van a Krisztus, ülve Istennek jobbján.” A Káté itt Jézus nagycsütörtöki búcsúbeszédére utal vissza, ekkor ígérte meg a tanítványoknak a Szentlélek elküldését (ez teljesebben ugyebár Pünkösdkor). Itt megint nem árt, ha eloszlátunk egy félreértést. Talán a karizmatikus mozgalmak felfutásának „köszönhetően” hajlamosak vagyunk azt képzelni, hogy a Szentlélek munkájának okvetlenül látványos dolgokban (csodás gyógyulások, nyelveken szólás, hanyattesés, új kijelentések, stb.) kell megnyilvánulnia. A Biblia szerint ez egyáltalán nem így van. Jézus azt mondta róla, hogy elsődleges feladata a tanítványokat elvezetni az igazság ismeretére (hitünk szerint ennek eredménye az Újszövetség). És, bár csodák valóban történhetnek, hiszen Isten mindenható, valójában egyszerű, hétköznapi dolgokban is megláthatjuk a Szentlélek munkáját. Ilyen például az, amikor ráébredünk bűnös voltunkra, bánkódunk rajta, majd elfogadjuk a Jézus áldozatában kínált megbocsátás és újrakezdés ajándékát. Vagy az, amikor egy lelkipásztor tisztán hirdeti Isten Igéjét, amikor egy gyülekezetben szeretet és igazság uralkodik. De akár még az is, hogy békességben élhetünk (Magyarországon 58 éve nem voltak harci cselekmények, ilyen hosszú békeidő korábban nem is volt történelmünkben!), az, hogy van mit ennünk, sőt lelki táplálékkal is el vagyunk látva, hiszen több mint 400 éve olvashatjuk anyanyelvünkön a Bibliát. Próbáljuk folytatni a sort, és hálás lelkülettel élni napjainkat! Ártani biztos nem fog...

Király Gábor

KÉPEK A TAVALYI NYÁRI NAPKÖZIS GYEREKTÁBORRÓL

MI A KERESZTYÉN GYÜLEKEZET CÉLJA EBBEN A VILÁGBAN?

A gyülekezet mindig Istené, ezért annak célját nem a tradíciók, nem a lelkipásztor, nem az anyagiak, és nem is a felsőbb egyházi vezetés határozzák meg, hanem Isten maga. Mégpedig az Ő kijelentett Igéjében, a Bibliában.

A Biblia szerint az egyház, benne a gyülekezetekkel, Krisztus teste. (Ef. 1,22-23) Minthogy Krisztusnak határozott és jó célja van ebben a világban, így a Krisztus testnek, a gyülekezetnek is határozott és jó célja kell legyen. Mi a keresztyén gyülekezet létének legfőbb célja? Mi a küldetése a keresztyén közösségnek ebben a világban?

A gyülekezetnek ugyanaz a célja, mint Krisztusnak, vagyis Isten dicsőítése, Isten ünneplése, középpontba állítása. (Gloria Dei) Egy gyülekezet nem azért születik meg és működik, hogy az abban lévő emberek pusztán jól érezzék magukat vagy létszámukat az egekbe emeljék, hanem azért, hogy Isten magasztalja, hódoljon előtte és dicsőítse Őt. (Ef. 1,5-6.12, 3,21, 1. Pét. 2,5.9, Jel. 4-9-11, 19,1)

A gyülekezet azáltal ad dicsőséget Istennek, ha az Ő akarátának enged és elvégzi azt a munkát, amit Ura rábízott.

Mit bízott rá az Ura?

1. Az evangélium hirdetését. Az Úr Jézus mennybemenetele előtt azt mondta a tanítványainak: „Elmentén e széles világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtesnek.” (Mk. 16,15) A gyülekezet egyik fő célkitűzése tehát, amellyel Urát dicsőítheti: meghirdetni az emberek között a Jézus Krisztusról szóló örömhírt. Ez nem csupán a lelkipásztor dolga, noha neki minősített feladata, hanem minden egyes hívő tagjáé. A keresztyén ember arra törekszik földi élete során, hogy szavaival és cselekedeteivel elmondja ennek a világnak, mint tett vele az Isten. Hogyan szerzett számára bűnbocsánatot és élő reménységet Jézus Krisztusban. A gyülekezet hívő tagjai felelősek a még nem hitben járó családtagjaik, rokonaik és környezetük hitre jutásában.

2. A hitre jutott emberek tanítását az Ige ismeretére. Krisztus Urunk azt is elmondta mennybemenete előtt az övéinek, hogy az új életet nyert, hívő embereket rendszeresen tanítani kell a Szentírás ismeretére, hogy hitük jól megalapozott legyen. (Mt. 28,18-20) Ellenkező esetben kiskorúak maradnak hitükben, és különböző tévelygések

rabjaivá válnak, ide-oda sodortatva. (Ef. 4,14) Mindaz, amit Isten Szentlelke leiratott a Bibliában, a mi tanulságunkra iratta le, hogy okuljunk abból és éljünk általa. Ezért az Ige ismeretére tanítani kell a hívőket.

A gyülekezet dicsőíti Istent azáltal is, ha annak tagjai testvéri-baráti közösséget gyakorolnak egymással, kölcsönösen tisztelve egymást (Róma 12,10), ha jóságosak és irgalmasok egymáshoz (Ef. 4,32) és leginkább, ha szeretik egymást (1. Jn. 3,11).

A diakóniával szintén Isten dicsőségét szolgálja a keresztyén gyülekezet. Azzal, hogy a szükségben élőket támogatja. Gondoljuk Jakab apostol szavaira: „Tiszta és szeplő nélkül való istentisztelet az Isten és az Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és özvegyeket az ő nyomorúságukban, és szeplő nélkül megtartani magát e világtól.” (Jak. 1,27)

Áldja meg Isten minden jelenlegi és jövőbeni gyülekezeti tagunkat, hogy Isten dicsőségét szolgálják életük minden területén!

Péterffy György

Presbiteri bemutatkozó

BÍRÓ IMRE

1945. február 21-én születtem Csepelen. Iskoláimat ott végeztem. 1958-ban konfirmáltam a Budapest-Csepel-Központi Református Egyházközségben. 1967-ben nősültem Soroksárra, azóta látogattuk nejemmel a Soroksár ófalui templomban az istentiszteleteket. 2008 óta az újtelepi gyülekezet életébe kapcsolódtam be. 2012-ben Újtelepen pót-presbiteri szolgálatra kértek föl, s legjobb tudásom és igyekezetem szerint próbálom építeni közösségünket Isten dicsőségére. A templomépítés körüli munkálatokban, valamint a hálaadó istentiszteletek és egyéb gyülekezeti alkalmak gördülékeny lebonyolításában veszek részt.

Kedves igém: „Keressétek az Urat, és éltek” Ámos:5,6.

ÁLLANDÓ ALKALMAINK:

Vasárnap 11 óra
felnőtt- és gyermekistentisztelet
Szerda 18 óra Bibliaóra

Alkalmainkra szeretettel várjuk!

ÜNNEPI ALKALMAINK:

2014. június 8. 11 óra Pünkösd vasárnapi úrvacsorás istentisztelet
2014. június 9. 11 óra Pünkösd hétfői úrvacsorás istentisztelet

Cím: Bp., Soroksár-Újtelepi Római Katolikus Templom tanácsterme, 1237 Budapest, Szent László u. 149.

NEMZETI
ÖSSZETARTOZÁS

2010. május 31-én a Magyar Országgyűlés törvénybe iktatta, hogy a trianoni békediktátum aláírásának gyásznapja (június 4.) a jövőben nemzeti emléknap legyen hazánkban. Hivatalos nevén: Nemzeti Összetartozás Napja. A törvény kimondja: „a több állam fenntartása alá vetett magyarság minden tagja és közössége része az egységes magyar nemzetnek, melynek államhatárok feletti összetartozása valóság, együtt a magyarok személyes és közösségi önazonosságának meghatározó eleme.”

Az alábbiakban Bocskai István, erdélyi fejedelem 1606. decemberében kelt végrendeletéből idézünk (Bocskai István: Testámentumi rendelkezése, Magvető Kiadó, Bp. 1986): „Ezeknek utána, mint nemzetemnek, hazámnak igaz jóakarója, fordítom elmémet a közönséges állapotnak elrendelésére és abból is az én tanácsomat, tetszésemet, igazán és jó lelkiismerettel (meghagyom) megírom, szeretettel intvén mind az erdélyieket és magyarországi híveinket az egymás közt való szép egyezségre, atyafiúi szeretetre. Az erdélyieket, hogy Magyarországtól, ha más fejedelem alatt lesznek is, el ne szakadjanak. A magyarországiakat, hogy az erdélyieket el ne taszítsák, tartsák ő atyafiainknak és ő véreknek, tagjoknak.”

Isten adja meg, hogy magyar nemzetünk, államhatároktól függetlenül, egységes és egymást szerető tagokból álló nemzet lehessen!

Péterffy György

NÉHÁNY GONDOLAT AZ IFJÚSÁGI
ALKALMAKKAL KAPCSOLATBAN

Jó ideje foglalkoztat a gondolat az ifjúsággal kapcsolatban. Gyerekeink és környezetünk kapcsán, egyre jobban belelátunk a fiatalok életébe és abba, hogy milyen hatások érik őket nap mint nap. Jól látjuk, hogy a világ milyen erővel nyilvánul meg az életünkben és az ő életükben is. Tudjuk azt is, hogy ha nem törekszünk, arra, hogy a környezetünket formáljuk, akkor az mindent meg fog tenni azért, hogy az ő akarata szerint formáljon minket. Ezért fontosnak érezzük azt is, hogy egy olyan ifjúsági közösség kialakításában munkálkodjunk, ahol a hagyományos, biblikus alapokon és értékeken nyugvó fiatalokból szerveződő közösség alakulhat ki. Nagyon fontosnak tartjuk, hogy legyen közösségünkben és a környezetünkben olyan ifjúsági mag, ahol a fiataloknak olyan értékrendje van, ahol az erkölcsösség, a tiszta beszéd, a mások iránti tisztelet és még sorolhatnánk, biztos alapot ad számukra a teljes és szeretettel teli életük építésében.

Két ifjúsági alkalmat sikerült megszerveznünk eddig. Az első 8-an, a második 18-an voltak. Az első alkalommal a Biblia, mint könyv volt a témánk, a második pedig a beszédünk tisztaságának fontossága és néhány játékos mód arra, hogyan tudnánk védeni magunkat és irányítani a környezetünkben elhangzó minőségét. A következő alkalmat a nyári szünet és tábor utánra, szeptember első péntekére szervezzük, és imádságban kérjük Isten áldását rá.

Hisszük, hogy a megtett lépéseken túl, amit mi tehetünk az az imádság, a többi Isten dicsőséges műve! Ezért kérjük, hogy akinek az Úr a szívére adja, az imádságban hordozza közösségünk ifjúságának alkalmait. Mert az imádság nem valami amit megtehetünk, hanem MINDEN!

Nemes Gergely

MILYEN IDŐ VÁRHATÓ?

Az emberek sokat beszélnek az időjárásról, a szélről, napsütésről, esőről és viharokról. Téged is érdekel, hogy mikor hull a harmat vagy mikor lesz szivárvány az égen? Szeretnél énekelni, kézimunkázni, versenyezni és bibliai történeteket megismerni? Ha igen, akkor gyere el a Soroksár-Újtelepi

református gyülekezet ingyenes nyári bibliatáborába! Ott megismerkedhetsz Lehel Kürt Sámson meteorológussal és segédjével Csepőkével, akik mindent tudnak a bibliai idők időjárásáról. A napközi bibliatábor 5-14 éves gyermekek részére rendezzük meg június 30-tól július 4-ig délelőttként 8 óra 30 perc és 12 óra 30 perc között. Táborzárás a 2014. július 6-án vasárnap 11 órakor kezdődő istentiszteleten lesz.

**„Oltalom a zivatarban,
árnyék a hőségben...”**

(Ézsaiás 25,4)

HAJNALSZÓ

A Budapest-Soroksár-Újtelepi Református Missziói Egyházközség hírlevele

KRISZTUS MENNYBEMENETELÉRŐL

Az egyházi év három főünnep (Karácsony, Húsvét, Pünkösd) mellett vannak olyan ünnepnapjaink, amikre ezek mellett kevesebb fény vetül. Ilyen Krisztus mennybemenetele is, amely a pünkösti ünnepkör része. Ezt részben az magyarázza, hogy sajnos manapság mintha elfelejtettünk volna ünnepelni. A főünnepet még csak-csak megüljük, főleg Karácsonyt, amiből már hatalmas vásárlóünnepet kreáltak, de ami ezeken kívül van, azok mellett hajlamosak vagyunk elszaladni. Pedig ha megnézzük a hitvallásainkat, vagy akár a biblia-olvasó kalauzokat, találunk alkalmat az ünneplésre.

Jézus mennybemenetele a Biblia szerint 40 nappal feltámadása után történt, ebből az következik, hogy mindig csütörtöki napon emlékezhetünk meg róla, ami nem könnyíti meg a helyzetünket (bár a nagyobb gyülekezetekben szoktak tartani ezen a napon ünnepi istentiszteletet). A pünkösti hírlevelekben is általában a Szentlélekről, az egyházról, vagy magáról a pünkösti ünnepről szólnak a cikkek, a mennybemenetel napjáról kevesebb szó esik. Ahogy Húsvétkor a feltámadást, úgy nézzük meg most a mennybemenetelről szóló tanítást a Heidelbergi Káté segítségével!

Káténk 49. kérdése így hangzik: „Mit használ nekünk Krisztus mennybemenetele?” Ne arra gondoljunk, hogy hitvallásunk valamiféle önző haszonelvűséget hirdet ezzel, távolról sem erről van szó. A Káté azért kérdez így, hogy személyessé tehesse a bibliai tanítást.

Kmetty János: Mennybemenetel (1913)

>>> 2. oldal

PÜNKÖSD

Mi történt pünkösdkor? Jézus mennybemenetele után tanítványai nagyon bizonytalan állapotba kerültek. Tele voltak félelemmel, tanácstalansággal, naponta összejöttek, imádkoztak, de senkinek sem volt haszna abból, hogy vannak. - S a tizedik napon egyszerre bátran kimentek az emberek közé. Jeruzsálemben éppen nagy ünnep kezdődött, s az írástudatlan Péter olyan erővel prédikált Jézus halálának és feltámadásának jelentőségéről, hogy három ember bűnbánatra jutott, hitt Jézusban és amikor hazatértek, ők is Jézushoz vezettek másokat. Ezt a nagy belső változást a Szentlélek végezte el bennük,

beteljesedett Jézus ígérete. (ApCsel. 1,8)

Hogyan történt ez a változás a sokaságban? Péter egyszerűen elmondta, amit Jézus Krisztus tett és tanított, a hallgatók közül sokan felismerték a bűneiket, megvallották azokat, kérték Isten bocsánatát és ők is kapták ezt a belső erőt, a Szentlé-

**„Mit tegyünk...?
Térjete meg...,
és megkapjátok
a Szentlélek ajándékát”**

(ApCsel. 2,37-38)

lek ajándékát. Ez a sorrend azóta is megfordíthatatlan: hallgatom az igehirdetést, a Szentlélek bűnbocsánatra segít, hiszem,

hogy Jézus éreméért bocsánatot kapok- és más emberré leszek. Ez mind a Lélek munkája, nekem csak komolyan kellennem Isten igéjét.

Történik-e ilyen ma is? Történik, sok példa van arra, hogy valaki olvassa a Bibliát vagy hallgassa az igehirdetést, rádöbben elvesztett állapotára, konkrét bűneire, s ha azokat megvallja Istennek, és Jézus Krisztusnak alárendeli az életét, övele együtt kapja az ő Szentlékét is. És rendeződnek elromlott kapcsolatok, békesség lesz a szívében, megváltozik a gondolkodása, értékrendje, magatartása. Ezt nem lehet elérni semmilyen erőfeszítéssel, ez mindig a Szentlélek munkája.

Cseri Kálmán, nyugalmazott református lelkipásztor